

תת"ע 4764/01/15 - מדינת ישראל נגד יצחק ז'ק רוקח

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
תת"ע 4764-01-15 מדינת ישראל נ' יצחק ז'ק רוקח
בפני כב' השופטת נועה חקלאי
המאשימה
נגד
הנאשם
יצחק ז'ק רוקח
מדינת ישראל

20 אפריל 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בוקובזה

הנאשם.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם למצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982, אני מודיעה כי זיכיתי את הנאשם.

ולהלן הנימוקים:

רקע:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ושימוש בטלפון בעת שהרכב בתנועה שלא באמצעות דיבורית.

כעולה מעובדות כתב האישום, ביום 18.9.14 נהג הנאשם ברכב סיטרואן מסחרי בעזריקם לכיוון מערב, ליד בית הכנסת, כשהוא אוחז בטלפון ביד ימין בגובה נמוך ולכן נרשם לו דו"ח של שימוש בטלפון בעת שהרכב היה בתנועה שלא באמצעות דיבורית.

מטעם המאשימה, העיד עד יחיד - השוטר בן יעקב חן שערך מזכר בסמוך למועד האירוע. (ת/1). השוטר ציין במזכר שהבחין בנאשם אוחז בטלפון בידו הימנית בגובה נמוך. בעדותו בבית משפט, עמד על כך שמי שרשם את הדו"ח זה הוא ולא השוטר הנוסף שהיה עמו כפי שטען הנאשם.

השוטר הסביר שהדו"ח נרשם בתחילה בלשון רבים משום שהוא עובד עם מתנדב נוסף. השוטר מציין מפורשות שגם

עמוד 1

המתנדב הבחין בעבירה. השוטר לא זכר אם בדק את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. השוטר ציין מפורשות שהתייעץ עם השוטר הנוסף בטרם הוחלט אם לתת דו"ח ובטרם התקבלה ההחלטה. השוטר לא שמע את השיחה שהתנהלה בין הנאשם לבין השוטר השני. השוטר ציין כי הוא רושם דו"חות במשך שש שנים וזו פעם ראשונה בה הגיע להעיד בבית המשפט. לשאלת בית המשפט השוטר מציין כי אכן טעה ברישום ספרות הרכב אך תיקן אותה בכתב ידו. לשאלת בית המשפט ציין כי גם השוטר השני ראה את העבירה וכי אין לו מושג מדוע הוא לא רשם גם מזכר, ציין שהוא יודע כי זה לא תקין וכי בתקופה האחרונה הם מקפידים על כך. השוטר עמד על כך שהוא ראה את העבירה המיוחסת מבוצעת על ידי הנאשם.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם עצמו אשר ציין כי דיבר ברכב אך עשה זאת באמצעות הדיבורית המותקנת ברכב. הנאשם מסר גרסה זו מידיית בעת קבלת הדו"ח וכך גם נרשם בתגובתו בדו"ח. הנאשם חזר על גרסתו זו גם בבית המשפט וציין כי עת נעצר על ידי השוטר השיחה התנהלה באמצעות הדיבורית המותקנת ברכב וכי השוטר שמע את השיחה. הנאשם ציין כי המכשיר הנייד היה באותה עת בתחתית הרכב, כפי הנראה נפל במהלך הנסיעה, ולדבריו השוטר ראה שהמכשיר אינו מוחזק בידו. הנאשם עמד על כך שלא החזיק בפלאפון ועל כן נלחם על חפזו וסירב לכל הצעת הסדר שהוצעה לו.

הגם שהשוטר עשה עליו רושם אמין, כך גם הנאשם עשה עליו רושם אמין ביותר.

לא מצאתי כי קיימות סתירות בגרסתו של הנאשם כפי שמצביע ב"כ המאשימה, בטח לא בעניינים מהותיים היורדים לשורשו של העניין.

לאחר ששמעתי את העדויות, נותר ספק בלבי אם ניתן היה להבחין בנאשם אוחז בטלפון בגובה נמוך, בוודאי לאור העובדה שמדובר ברכב מסחרי בו נהג הנאשם שזהו רכב גבוה.

בפני בית המשפט מוצגות גרסה מול גרסה.

באירוע היה נוכח שוטר נוסף, פרטיו לא נרשמו בדו"ח והוא לא רשם דבר.

מעדות השוטר שהעיד היום, עולה כי השוטר הנוסף ראה את העבירה, הם התייעצו בעניין ואף על פי כן לא טרח לרשום מזכר. הדבר עולה כדי פגם מובנה לפגיעה בהגנת הנאשם ובתוך כך יצירת ספק בדבר האשמה המיוחסת. ראו למשל עפ"ת 13875-12-11 שקופ נ' מ"י מיום 3.2.11. ראו למשל עפ"ת 34653-04-13 בר נ' מ"י מיום 2.5.13. מצאתי לצטט את דבריו של כב' השופט בן יוסף בעניין בר שלעיל:

"הנני סובר שיש חשיבות לעניין גם מבחינה חינוכית. התראותי שוב ושוב שבסיטואציה, בעיקר בסיטואציה של עדות מול עדות, כאשר יש עד נוסף שהלה לרשום דו"ח אפילו לא ראה, גם אם לא יצורך כעד תביעה, הינו דבר שחובה לעשות, לא הועילו.

צריך אפוא לחנך את השוטרים שינהגו כמצוותו של בית המשפט העליון כבר עם קום המדינה. חוסר ברישום של שוטרים שצריכים לרשום את שהם רואים או שומעים בעניין פעוט של ברירת משפט מביא אותם ללמוד שאין חובה לרשום כל חובה בחקירה או באירוע גם בעניינים חשובים יותר, כבדים יותר והעלמת עין בעין מהצורך לקיים חקירה ראויה ולהסתפק בראייה מספקת שלעולם איננה מספקת בנסיבות כבמקרה שלנו, עלול להביא לעיוותי דין שמהם יש להזהר..."

במקרה שבפני, חסרונה של עדותו של השוטר הנוסף שהיה בזירה הינה מכרעת בתיק זה, בפרט לאור דברי הנאשם

שכל התנהלותו בתיק נעשתה מול השוטר הנוסף, לאור דבריו שהשוטר הנוסף הוא זה שרשם את הקנס, לאור דין ודברים שהיו בין הנאשם לבין השוטר הנוסף הקשורים לעבודתו של הנאשם כפי שהעיד הנאשם ואף לאור העובדה שהשוטר שהעיד לפני העיד כי התייעץ עם השוטר הנוסף בטרם החליט על רישום הדו"ח.

באשר לפסיקה אליה הופנית על ידי ב"כ המאשימה (רע"פ 4389/12) שם חסרוננו של העד הנוסף לא הביא לזיכוי הנאשם משום שבית המשפט קבע שהמחדל החקירתי לא גרם לפגיעה בהגנתו של המבקש ולא קיים חשש מממשי לעיוות דין כלפיו.

במקרה שבפניי, המחדל של הבאת העד הנוסף מקים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, לאחר שמצאתי ליתן אמון בעדותו של הנאשם, לאחר שהזהרתי את עצמי כי עלי להכריע על פי עדות יחידה, ולאחר ששקלתי עדות זו "בשבע עיניים" אני קובעת כי אדניה של עדות זו אינם מוצקים דיים להוות בסיס איתן להרשעה. (על הרשעה על פי עדות יחידה ראה ע"פ דב צסיס נ' מ"י לא 3 735).

שופט הינו "בשר ודם" ואינו "בוחן כליות ולב" ואין לו אלא את שרואות עיניו ושומעות אוזניו.

לו במשפט אזרחי עסקינן כי אז נקבעת התוצאה על פי מאזן ההסתברויות, אך משפט פלילי לפנינו לכל דבר ועניין ועל התביעה להרים את נטל הראיה המוטל עליה מעבר לכל ספק סביר.

נחרצותו של הנאשם ומחדלי החקירה אותם פירטתי די בהם כדי לעורר ספק באשמתו ולו מספק קל זה זכאי הנאשם ליהנות.

לאור האמור, מצאתי לזכות את הנאשם, ולו מחמת הספק.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ה, 20/04/2015 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת